Výrok

1) *Kasační opravný prostředek se zamítá.*

2) *Společnosti Telefónica SA se ukládá náhrada nákladů řízení.*

([1]) Úř. věst. C 227, 28.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. prosince 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Upper Tribunal — Spojené království) — Fish Legal, Emily Shirley v. The Information Commissioner, United UtilitiesWater plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

(Věc C-279/12) ([1])

(„Řízení o předběžné otázce — Aarhuská úmluva — Směrnice 2003/4/ES — Přístup veřejnosti k informacím o životním prostředí — Působnost — Pojem „orgán veřejné správy“ — Společnosti provozující kanalizace a vodovody — Privatizace vodárenského odvětví v Anglii a ve Walesu“)

(2014/C 52/20)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Fish Legal, Emily Shirley

Žalovaní: The Information Commissioner, United UtilitiesWater plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) — Spojené království — Výklad čl. 2 bodu 2 písm. a), b) a c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, s. 26) — Povinnost orgánů veřejné správy poskytovat informace o životním prostředí v jejich držení každému žadateli — Působnost — Pojem fyzické nebo právnické osoby, která „vykonává podle vnitrostátních právních předpisů funkce veřejné správy“

Výrok

1) *Za účelem určení, zda lze takové subjekty, jako jsou United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd a Southern Water Services Ltd, kvalifikovat jako právnické osoby vykonávající podle vnitrostátních právních předpisů „funkce veřejné správy“ ve smyslu čl. 2 bodu 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS, je třeba zkoumat, zda jsou těmto subjektům na základě vnitrostátních právních předpisů, které se na ně vztahují, přiznána výjimečná oprávnění ve srovnání s pravidly použitelnými ve vztazích mezi osobami soukromého práva.*

2) *Takové podniky, jako jsou United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd a Southern Water Services Ltd, které poskytují veřejné služby ve vztahu k životnímu prostředí, jsou kontrolovány subjektem nebo osobou spadajícími pod čl. 2 bod 2 písm. a) nebo b) směrnice 2003/4, takže by měly být kvalifikovány jako „orgány veřejné správy“ podle čl. 2 bodu 2 písm. c) této směrnice, pokud tyto podniky opravdu nezávisle neurčují způsob, jakým poskytují tyto služby, jelikož orgán veřejné správy spadající pod čl. 2 bod 2 písm. a) nebo b) uvedené směrnice může rozhodujícím způsobem ovlivňovat činnost uvedených podniků v oblasti životního prostředí.*

3) *Článek 2 bod 2 písm. b) směrnice 2003/4 musí být vykládán v tom smyslu, že osoba, na kterou se vztahuje toto ustanovení, je orgánem veřejné správy, pokud jde o veškeré informace o životním prostředí, které drží. Takové obchodní společnosti, jako jsou United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd et Southern Water Services Ltd, které mohou být orgánem veřejné správy podle čl. 2 bodu 2 písm. c) uvedené směrnice pouze tehdy, jsou-li při poskytování veřejných služeb v oblasti životního prostředí kontrolovány subjektem nebo osobou spadajícími pod čl. 2 bod 2 písm. a) nebo b) téže směrnice, nejsou povinny poskytovat informace o životním prostředí, pokud je nesporné, že tyto informace nesouvisí s poskytováním takových služeb.*

([1]) Úř. věst. C 250, 18.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 19. prosince 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Věc C-281/12) ([1])

(„Řízení o předběžné otázce — Ochrana spotřebitele — Nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům — Směrnice 2005/29/ES — Článek 6 odstavec 1 — Pojem „klamavé jednání“ — Kumulativní povaha podmínek uvedených v dotčeném ustanovení“)

(2014/C 52/21)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop

Žalovaný: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Consiglio di Stato — Výklad čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 149, s. 22) — Pojem „klamavé jednání" — Kumulativní povaha podmínek uvedených v dotčeném ustanovení

Výrok

Obchodní praktika musí být považována za „klamavou" ve smyslu čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách), pokud tato praktika jednak obsahuje nesprávné informace nebo je schopná uvést průměrného spotřebitele v omyl, a jednak je způsobilá vést spotřebitele k přijetí rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil. Článek 2 písm. k) této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „rozhodnutí o obchodní transakci" zahrnuje každé rozhodnutí, které přímo souvisí s rozhodnutím, zda zakoupit či nezakoupit produkt.

([1]) Úř. věst. C 235, 4.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 12. prosince 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tartu Ringkonnakohus — Estonsko) — Ragn-Sells AS v. Sillamäe Linnavalitsus

(Věc C-292/12) ([1])

(„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 2008/98/ES — Nakládání s odpady — Článek 16 odst. 3 — Zásada blízkosti — Nařízení (ES) č. 1013/2006 — Přeprava odpadů — Směsný komunální odpad — Průmyslové a stavební odpady — Postup udělování koncese na služby sběru a přepravy odpadu vzniklého na území obce — Povinnost budoucího úspěšného uchazeče přepravovat sebraný odpad do zařízení na zpracování určených orgánem udělujícím koncesi — Nejbližší vhodná zařízení na zpracování")

(2014/C 52/22)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tartu Ringkonnakohus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ragn-Sells AS

Žalovaný: Sillamäe Linnavalitsus

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tartu Ringkonnakohus — Výklad článku 102 SFEU et 106 odst. 1 SFEU, jakož i čl. 16 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008, o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, s. 3)- Postup při zadávání veřejných zakázek na organizovanou přepravu komunálních odpadů — Podmínka stanovená v dokladech o zakázce, která ukládá budoucímu koncesionáři přepravovat odpady pouze do určených zařízení pro zpracování odpadů, které působí na území dotčené obce, přestože na trhu existují jiní poskytovatelé služeb, kteří splňují stanovené podmínky — Výlučné právo ke zpracování komunálních odpadů- Zneužití dominantního postavení

Výrok

1) *Ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů ve spojení s článkem 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic musejí být vykládána v tom smyslu, že*

— *tato ustanovení opravňují místní samosprávný celek, aby podniku pověřenému sběrem odpadu na jeho území uložil povinnost přepravit směsný komunální odpad sebraný v soukromých domácnostech, jakož i případný odpad od jiných původců, do nejbližšího vhodného zařízení na zpracování odpadů usazeného v tomtéž členském státě jako tento samosprávný celek;*

— *tato ustanovení neopravňují místní samosprávný celek, aby podniku pověřenému sběrem odpadu na jeho území uložil povinnost přepravovat průmyslové a stavební odpady vzniklé na jeho území do nejbližšího vhodného zařízení na zpracování odpadů usazeného v tomtéž členském státě jako tento samosprávný celek, jsou-li tyto odpady určeny k využití, pokud jsou původci uvedených odpadů sami povinni předat tento odpad uvedenému podniku nebo je svézt přímo do uvedeného zařízení.*

2) *Články 49 SFEU a 59 SFEU se nepoužijí na takovou situaci, jako je situace v původním řízení, jejíž všechny relevantní prvky se nacházejí pouze uvnitř jednoho členského státu.*

([1]) Úř. věst. C 243, 11.8.2012